

Tarihi Kulluk Sözleşmesi 15

– Bayram KAYA · 06 Temmuz 2017

İlk başlarda ittifakın içi, bir kaç gruptu. Bu ittifakın bir kaç grup kültürüydü. Bu bir kaç grubun ayrı ayrı yapageldikleri bir kaç iş ve oluşlardı. İttifak sentezi, alkolün şişede durduğu gibi durmayacaktı. Alkolün şişede çıkıp kişilere geçişmiş hali gibi sentez de gruplara ve kişilere geçişen bir etkiler olacaktı. İleri süreçlerde sentez geçişen bu etkileriyle sadece bir grubunda yapabildiği bir kaç iş ve oluş ta olacaktı. Bununla birlikte sentezin kültürü, sentezdeki totem meslekler; adeta bir kişinin kültürü ve bir kişinin mesleği gibi oluşla; sentezi süreç gruplarda ve bir kişide entegre olup, tek kişi davranışına dönecekti. Demek ki; El ve kul olan bireyler; ittifakı anonim çokluğun bir arada oluşunu; kendi tekil bünyesinde özümseyecekti. Entegre edeceklerdi. Böylece ne ittifak öncesindeki; ne ittifak içindeki ne ittifak sonlarına doğru olan süreçlerdeki kişiler aynı kişinin yetenekler bilinci değildi. Ön ittifak öncesinde olmayan sosyo toplumsa kültüre sahiptiler. Kısacası totem dönemde ön ittifak bilinci yoktu.

İttifak öncesinde olmayan ilahi (ittifakı) tekliği, kişiler kendi şahsında mündemiç edebilmiş değildi. Oysa ittifakı ya da ilahi çokluk; kişilerine ittifakı ve ilahi sentez bilincini ve yeteneğini aktardı. Böylece kişiler, bir ittifak içinde; nerdeyse bağımsız ve tek başına davranabilir durum eşliği içine geldiler

İttifakın ya da ilahi sentezli yeteneklerin kendi üzerlerinde yansıdığı kişiler; bu donanımlarıyla içkin oldular. Kişiler bu içkinlikleriyle birlikte artık hem ittifakın kişisiydiler. Hem de ittifakın kişisi değiller gibi davranıyorlardı. Gelişen üretim gücü içindeki teknik ve teknolojiklerle bilgi süreçleri de bunu destekliyordu. Her bir grubun kültürü; her bir grubun mesleki yapabilirliği; her bir grubun biyoloji ve fiziği; sentezci ilah ve ilahlarla, artık bir tek kişide de entegreydi. Çünkü süreç te henüz yalındı.

Ön ittifakın çoklu yapı yansıma süreçleri kimi bir tek kişide bir belirme oluştu. Bu belirmelerin sosyo toplumsa evrimi içindeki kişiler de kendi içkinlik sürecini tamamladığında artık kişi ittifakın kişisi veya ittifakın tekliği değildi. On parmağı, on hünerdi. Yani bu tarz kişiler ittifakı çokluğu içkin oluşla El bilinci olmanın tekliğiydiler. Ve bunu El mana oluşması içinde sömürü ve sömürmeye dönüşecek olan özne beden bilinçli, yapabilirlik bağıntısındılar.

Bu nedenle, ön ittifaklar sonrasındaki kişimiz; mağaradaki hemcinsimiz gibi geri bağlanım yasası; siber yasa içindeki organizma oluşlarıyla birbirinin aynıydılar. Çünkü aynı geri bağlanım yasası oluşla; aynı özümleme süreçleriyle vs. Mağaradakiler bizimle aynı iken; siber süreçli devamlılık içinde bulunan "ilahi kişilerimiz" yetenek ve donanımları kendi kendine yeten, düzeydedirler. Bu tür yapabilirlik içinde olmanın el-beyin-el veya beyin-el-beyin diyalektiğiyle olan insanlar; mağara kişisinin, aynıysa değildiler.

Özne-el-özne; ya da bilinç-el-bilinç diyalektikle şimdiki ön ittifak sonrası kişilerimiz aynı ırmak içinde (zaman sürekliliği içinde) parça zamanın, parça konumuyla geri beslenmeli bir potansiyel durumdular.

Farklı farklı akış içindeki farklı farklı rejim içinde kendi debisi olmanın kendi eylemseli oluşlarını temsil ediyordular. İşte bu süreç, ön ittifak sonrası ile kişi de temsil edilen yetenektir. Bu yetenek aynı zaman da tarihi kölelik sözleşmesiydi. Öyle ya bir mısırı üretmeyip; mısırı un yapmayıp; mısırı ekmek olukla size sunmayı birini siz; köle yapıp ta boyuna mı bakacaktınız, değil mi?

Yani El salınımlı oluşa yatkın kişi; isterse her hangi bir birkaç kendi tarım ürününü yetiştiren beceri ve donanımlıydı. İsterse kendi çobanlığını, kendi dokumasını, kendi yapmakla; kendi kedisine yetebilen; bu tarz toplum sal donanımı içinde kendi başının çaresine bakabilmenin durumuydu.

Oysa ne totem dönem; ne totem dönem öncesi; ne de ön ittifaklar kendi kendine yeten olmanın tekil entegresini kişiye dönüşmüş olmasının bir şekli değildiler. Siz bu farkı görmezseniz, siz bu teklik çokluk dönüşmesi altındaki farklı akış ve inşa süreçlerini anlayamazsanız; siz tarih bilinci olur biri insan olma şansını ve yetenek donanımını da yitirirsiniz.

Bu nedenle insan; bir organizma yapı içindeki inşalar gibi fabrikasyon imalatla doğmaz. Aksine kişi doğduktan sonra insan olunur. Doğal organizma yapı insan değildir. Ama insan olmaya da en yatkın yaklaşımdır.

En başta söylediğimiz gibi bir totem mesleklerin oluşması içindeki gruplar, ön ittifak içine gelmekle; yaptıkları ittifakı sentezin, yine bir sentez ürünü olan insan üzerinde akış yapmasını istemişler. Oysa özel mülkiyetçi El mantıklı mana anlayışı; entegre akışı yaptırmağa muktedir olan insanlar üzerinde egemen olan bir sistemdi. Bu sistem sürecin efendi ile kul arasındaki gerilim farkını (mal sahipliği olma farkını) kul üzerinde (kulların emek güçlerine sahip çıkma üzerinde) akıp yürümesini istemişti.

Üretemeyeni köle tutup yaşatmıyorlardı bile. El mantığı içinde, sürece kölelik vizesi alınmıştı. Güncel içindeki kölelik eski kölelik değildi. Güncel köle yıpranma tazminatı alacak kadar eski köle değildi. Ama yıpranma tazminatı almakta kulluk mantığını ve kul oluş tutumlarını, bizim üzerimizde silmiyordu.

Kulluk mantığı sözleşmesi günümüz hukuku içinde işçi-işveren çatışmalı yasal düzenlemeleri ile sürüp giderken; bunun sosyal dil mantıklı olan ruhu ve ruh basıncı; dini anlayışlarla tam bir teslimiyetti.

Yapının kendi temeli içinde, kendisini tekrarlayan; geri bağlanım olan, doğal süreçleri vardı. Bu doğal çevrimli süreçler ittifak içinde de kendi çevrimlerini tekrarlar haline getirdi. Bu eylemlerin getiri ve götürülerini en temel düzlemli bencillik süreçlerine bağıntılı kıldılar. Böylece etkinlik kazanan süreç kolektifin (ortaklığın) gücünü ve bilincini ortaya koymuştu.

Bu nedenle nasıl bencilliği tekrarlayan süreçler bencilliğin bilinciye; ittifakı yapının temel referansı olan tekrarlı süreçleri de, kolektif üretim gücü ve kolektifin bilincidirler. Oysa bu süreç sonunda özel sahipli olan yaşam alanları ortaya koymak yanlış değildi. Ama unutmamalı ki özel yaşam şekli de, kolektif

üretim değildi. Bu iyi gözetilmeliydi.

İnşaat örneği ile tüm süreçlerin geçmiş süreçleri tekrar eden bir geri beslenmeli süreç olduğunu hatırlayalım. Bir inşaat içinde aynı an içinde bir yanda kalıp çakılır çivi vurulurken, diğer yanda demir döşenir; harç karılır; harcın kalıba dökülür vs. hepsi bir andadır. Her biri ayrı ayrı iş olan her bir süreç; kolektifin entegre gücüyle hepsi bir arada bir anda entegrasyonla hızlı bir çevrimin, bir anda olup bitmesi olurlar. İnşanın temeli budur. Ayrı ayrı işlevlerin bir arada bir anda entegre içinde olmalarıdır. Şu örnek zihin egzersizi de, hatırlanmalı. Dünya nüfusu şu anda 7 milyar olsun. Bu nüfus kuramsal oluşla bir anda birbirinin aynısı ya da birbirinden farklı süreçleri olmanın entegresidirler. Kimi deney birbirinin aynı bile olsa; aynı deneyden farklı farklı anlayış ve bilinci çıkarmak ta insanlık deneyimidir. Burada önemli olan bir anda gerçekleşen yedi milyar deneyin bir anda ortama kolektif güç olmakla sunulmasıydı.

Ya da şöyle diyelim, yedi milyar kişi bir anda birbirinden farklı olan yüz milyon deneyi, bir anda ortaya koymuş olsunlar. Bu yedi milyarlık bu deney, insanlık (kolektif ortaklık) potası içinde entegre edilirler. Bu entegre bir anda üreten ilişkiler kombinasyonlarına dönüşmektedirler. Bu entegre bağıntı bir anda yedi milyar deneyi yedi milyar anlayışı ortaya koymaktadır.

Bu kolektif entegrasyonlar sürecin polinom kombinasyonlarıyla açılım vermenin seleksiyonudurlar. Kısaca bir entegre içindeki polinomla kombinasyon edilme süreci toplumun gücü ve bilincidir. Siz bu üreten süreci değil de, ancak bu entegre süreç sonrasındaki emekler denkleşmeli paylaşımlarınızı ancak özel sahiplik edersiniz.

Siz bu ana süreci istediğiniz kadar özel yaşama, özel sahipliğe de kaydırsanız; bu temel referansın inşa oluşandan asla kurtulamayacaksınız. Bu nedenle süreçteki özel yaşamları El takdirine göre değil de; inşanın temelinden kaynaklı dağılımıyla; herkesin kafasına göre olan özel yaşamlar haline getirelim.

Yani süreçte El'i nimetlerin efendisi yapmakla, ya da süreçte El'i veli nimet yapmakla süreçler akmaz. Sürç; inşa içindeki temel rekursif nedenleriyle akışlıdır. Siz bu rekursif nedenlere, El deyip El'in nimet verir durum olması demenizin; sürecin üreten ilişkiler somutlu, özne nesnel bir süreç olmasına; hiç bir anlam ifade etmezler.

Hiç bir özel yaşam kolektiften bağımsız olamamakla sınırsız sorumsuz da olamaz. Köleci inşa; kolektif oluşum gücünü ve ortak üretim bağıntılı entgre bilinçlerin, ortam içinde birden bire çevrim sürecine sokulma bağıntısını görmezden bilmezden gelmektedir. Bu görmezden geldiği şey kişi üzerindeki amortisman olan toplumsa entegredir.

Kişinin hakkı kedi üzerinde de entegre olan bu amortisman etkiyi kendi emek gücünü olmanın emeğine dönüştürmesiyle başlar. El anlayışlı süreç; kul üzerinde toplumdun yansımaları kulun yapabilir oluş

potansiyelini; sömürü sistemine dönüşmüş olmasıdır. Şimdiki hiç bir kişisi donanım ve sahiplik şekli dahi, gelecekteki kesikli sürekli olan kolektif gücün bütünleşmiş (entegre) inşacı güç olmasından da kurtulamayacağı için yatırımcı, müteşebbis oluş hakkı diye kendimize yabancılaştığımız soyguncu düşünce şekli. tümünden hikâye ve sömürüdürler.